СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 233. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 28-го листопаду 1945. No. 233. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, November 28, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свобода": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1018 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

БЛИЗЬКО ДВА БІЛІОНИ НОВИХ ФОНДІВ НА АКЦІЮ УНРРА

Два конгресові комітети признали $1,900,000 на допомогову акцію ведену в Европі й Азії Адміністрацією Реліфу й Допомоги Обєднаних Держав — УНРРА — Комітет Закордонних Справ в палаті ухвалив другий дар для цеї організації у висоті $1,350,000,000, як цього домагався президент Труман, а сенатська буджетова комісія рішила виплатити для УНРРА $550,000,000, які були вже ухвалені на початку акції УНРРА, а ще досі не були виплачені. Усі ухвалені фонди призначені на акцію в 1946 році і лише у краях Далекого Сходу можна буде уживати цих фондів аж до кінця березня 1947. р. Всі інші обмеження й умови, які мали бути додані до виплати фондів з УНРРА, комісії відкинули.

ДЖЕНЕРАЛ МОТОРС НЕ ХОЧЕ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ З ЮНІЄЮ.

Корпорація Дженерал Моторс заявила, що не буде вести переговорів з юнією автомобілевих робітників так довго, як довго юнія буде підтримувати домагання підвишки на 30 відсотків дотеперішньої платні. Так само не хоче підприємство переговорювати про свої зиски і ціни своїх виробів. Зогляду на таке становище підприємців вигляди на скоре наладнання страйку невеликі.

Підприємство Форд Мотор Компані відправило 50,000 робітників із своїх фабрик тому, що не можуть дістати таких частин до викінчення своїх авт, які виробляє Дженерал Моторс, а яких не можна дістати у нікого іншого.

УРЯД НЕ БУДЕ ПЕРЕВОДИТИ ГОЛОСУВАННЯ НАД СТРАЙКАМИ.

Комісія буджетова палати репрезентантів зчеркнула видатки, у висоті $2,400,000, призначені для Краєвої Ради Робітничих Відносин на переводження голосування над страйками. Комісія твердить, що таке голосування потрібне було лише у воєнних часах, а тепер уже така конечність минула. Досі юнія, що хотіла вийти на страйк, мусіла повідомити про це наперед Краєву Раду Робітничих Відносин і щойно за її дозволом юнія могла перевести голосування між членами, чи вони годяться вийти на страйк, чи ні і то 30 днів перед виходом на страйк. Тепер уже голосування не буде відбуватись, бо уряд не матиме на це фондів.

ВТОПИВСЯ АВТОБУС ІЗ 15 ШКОЛЯРАМИ.

Коло місцевости Челян, у стейті Вашингтон, упав серед снігової шкільний автобус в озеро Челян з високої стрімкої гори. Озеро глибоке в тому місци на 60 стіп. З автобуса вратувалося ледви пятеро дітей, яких випхала через вікно старша жінка, що їхала в тім омнібусі і сама виратувалася. Решта шкільних дітей загинули разом з шофером. Шість родин втратили по двоє дітей, які їхали до школи.

УРЯДНИК ЮНІЇ СПРОНЕВІРИВ $26,000.

Тамес Факс, скарбник-секретар юнії шоферів у Філядельфії, дістав кару вязниці чотирьох місяців за спроневірення фондів юнії у висоті $26,632. Обвинувачений признався до вини і пояснив спроневірення тим, що програв гроші у закладі в кінських перегонах. Він діставав платню по $100 на тиждень.

ПОВОЄННИЙ ОПЕРОВИЙ СЕЗОН СЕРЕД ПОВНОГО БЛЕСКУ.

В понеділок 26. листопаду вітворено в Ню Йорку перший повоєнний сезон в Метрополітен Опера Гавс виставою опери Вагнера „Лоєнгрін". Вистава відбулася серед колишнього передвоєнного блеску, який нагадав часи, коли ще опера була привилеєм аристократії. Крім звичайної знатті оперових опікунів та гостей прибула теж на виставу жінка президента пані Гері С. Труман і її доньна Марґарет. Виставу вітворено відспіванням Американського гимну.

ПРЕЗИДЕНТ ДОДАВ ЩЕ ОДНУ ДЕКОРАЦІЮ ҐЕН. МАРШАЛОВИ.

З нагоди уступлення зі становища начальника ґенерального штабу армії ґенерал Джордж С. Маршал дістав ще одну декорацію від президента Трумана, а це китицю золотих галузок у додатку до Медалі Визначних Заслуг, яку він дістав ще після першої світової війни. Церемонії декорації довершив президент в воєнним будинку Пентагон у Вашинґтоні серед здвигу, військових достойників та урядовців, які зібралися на працання ґенерала.

ЗНИЩАТЬ ВОЄННІ ЛІТАКИ ВАРТОСТИ БІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ.

Адміністрація Надвишки Воєнних Матеріялів повідомила конґрес, що цілі літаки, або частини літаків, які вже непотрібні до ведення війни, будуть знищені. Вартість усеї надвишки оцінюють на 17½ біліона долярів.

Америка домагається від Совєтів вицофати з Ірану військо до нового року

Департамент стейту оприлюднив ноту, яку вислав до совєтського уряду в Москві з домаганням, щоб Совєти вицофали своє військо з Ірану до 1. січня 1946 р. Це потрібно на те, як сказано в ноті, щоб скріпити довіря у світі, що Три Великі Потуги хочуть дотримати зобовязання су проти Ірану, яким ґарантували „незалежність, суверенність і територіяльну недоторканість Ірану". Це зобовязання дали всі Три Потуги тоді, коли зїхалися в Тегерані і домагалися від іранського уряду дозволу на перевіз матеріялів до Росії через іранську територію. У ноті, підписаній секретарем стейту Бирнсом, сказано, що її висилається тому, що іранський уряд заложив у Вашинґтоні протест проти вмішування совєтського війська у справи Ірану вчасі забуреиь у Азербейджані, який належить до Ірану і в якому тепер стоять совєтські війська.

Подібну дипльоматичну ноту, як звідомляють з Лондону, вислав до Совєтів теж і британський уряд. Іранський уряд вислав уже дві дипльоматичні ноти до Совєтів в цій справі, заки оприлюднено американську ноту. Не зважаючи на такі протести, за звідомленнями з Тегерану, в Ірані повстанчі війська, які ідуть в імени „демократії", займають дальші міста в Азербейджані.

СІМОХ ПО СТО ДОЛЯРІВ НА ДОПОМОГОВУ АКЦІЮ „СВОБОДИ"

Телеграмою до „Свободи" з Галивуд, у Каліфорнії, звіщає Микола Новак, що сімох членів Українського Центру в тому місті склали дари по сто долярів на допомогову акцію, ведену через „Свободу", а окремо ще зложено дрібнішими жертвами двісті долярів. Гроші уже в дорозі, а з ними й імена жертводавців. Кампанію продовжують.

ҐРУ ЗАПЕРЕЧУЄ, НАЧЕБ НОТА ГОЛА ДАЛА ПРИТОКУ ДО ВІЙНИ З ЯПОНІЄЮ

У спільний Конгресовій Комісії Перл Гарбору зізнавав бувший американський амбасадор до Японії вчасі вибуху війни, Джозеф С. Ґру. Йому приписували заяву, начеб то нота тодішнього секретаря стейту Кордела Гола, вислана до Японії 26. листопаду 1941 дала притоку до війни. Ґру заперечив, начеб він коли небудь таке твердив.

Гітлер не блофував в Мінхен, а був вже тоді готовий до нападу на Чехословаччину

Процес в Норемберзі, в Німеччині, проти націстівської верхівки, виявляє документально, що в пропамятні угоди дні примирення з Гітлером, в Мінхен 29. вересня 1938 року, Гітлер мав усе приготоване, і то від довшого часу, до нападу на Чехословаччину. Отже ті його військові рухи, що тоді аважали многі нічим іншим, а тільки блофованням і залякуванням, були добре підготовлені й випрактиковані збоку стратеґічно. Він був певен, що Франція не піде ратувати Чехословаччину, а без Франції не піде до війни і Англія. Так тоді розумував Гітлер. Одинока допомога, яку могла тоді Чехословаччина дістати, згідно з розрахунком Гітлера, булаб збоку Росії, але й вона булаб тільки доставою зброї й літаків, себто булаб така допомога, яку давала Німеччина Еспанії. Документи вказують теж і на те, що Гітлер плянував напад на Росію пів року наперед, заки зачав з нею війну, себто плянував її тоді, коли був з нею в найбільшій приязні. Документи виказують наглядно, що націстівська верхівка плянувала світову війну та аґресію довгими роками.

ВІЙСЬКОВА СТОРОЖА НАД БІЖЕНЕЦЬКИМИ ТАБОРАМИ В НІМЕЧЧИНІ

Американське Мілітарне Управління в Німеччині, що його головна кватира в Франкфурті над Меном, подало до відома, що сотки тисяч біженців, що є в таборах в американській зоні, є відповідальні за грабежі, напади, побиття, а теж і вбивства. Тому видано зарядження, що табори будуть відтепер стережені військом. Отже будуть сторожити тих „невільничих робітників", що їх постягали націсти з різних країв до Німеччини, як і тих, що не хочуть вертати до Совєтів, бо там жде їх тюрма чи смерть. Управління жаліє, що мусить ставити сторожу і надавати таборам вигляд давних концентраційних таборів, в яких многі з біженців просиділи літа. Але так є, що те, що многі терпіли від гітлеризму, ще не зробило їх добрими людьми. А крім цього безробіття многих здеморалізувало. Звідси і напади на німецьких селян, грабежі й вбивства.

МАНУЇЛЬСЬКИЙ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТОМ ПІДГОТОВЧОЇ КОМІСІЇ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ

З Лондону доносять, що всі держави вдоволені з того, що головою підготовчої комісії Організації Обєднаних Держав, що радить в Лондоні, вибраний д-р Едвардо Зулета, репрезентант Кольомбії. Знов на внесення американського репрезентанта вибрано першим віцепрезидентом Дмитра Мануїльського, комісара заграничних справ УРСР. Комісія буде тепер радити над пропозиціями екзекутиви, між іншим у таких важних справах як Рада Забеспеки Організації Обєднаних Держав, чи хто має бути ґенеральним секретарем, чи тростісом.

БРИТІЙСЬКА КОРОЛІВСЬКА РОДИНА:—На цьому образку бачимо членів британської королівської родини в часі їх присутности на Святі Примирення: Злува направо: принцеса Маргарет Роз, принцеса Елизабет, вдова по князеви Кенту, королева-вдова Мері, королева Елизабет, а король Джордж відвернений плечима.

СОВЄТИ ЗА КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ ПАЛЕСТИНИ І БЛИЗЬКОГО СХОДУ

В дипльоматичних колах в Парижі твердять, що Совєтський Союз звернувся до Злучених Держав, Великої Британії, Франції й Китаю з пропозицією скликати конференцію „Великої Пятки" в справі жидівсько-арабських терть у Палестині. Далі кажеться, що на цій конференції малиб обговорити ще й всі пекучі справи, що відносяться до Близького Сходу. Замітне, що в Вашинґтоні та Лондоні офіційно нічого не знають про таку совєтську пропозицію, яка, якщоб дійсно була, поставилаб Британію та Злучені Держави в клопотливе положення. Так кажуть, та ще з додатком, що ця конференція малаб хіба на цілн, коли іде про Совєти, побільшити совєтські впливи на Середземному морі й на Середущім Сході. Ще далі кажеться, що якщо Совєти таку конференцію запропонують, то булоб тяжко Британії, Америці та Франції на це не згодитись.

В ПАЛЕСТИНІ ЩОРАЗ ГІРШЕ.

Наслідки збомбардованих жидівськими терористами двох британських стацій для прибережної, морської охорони є такі, що військо зачало робити обшуки між сіоністичним населенням в Долині Шерон за терористами і зброєю та експльодуючими матеріялами, при чому прийшло до кривавих сутичок. Було вбитих найменше девять жидів і біля 80 ранених. В обшуках брало участь до 10,000 британських вояків. „Боротьба зачалась", сказав Аба Бен Гуші, визначний, жидівський, робітничий провідник. Жидівська Національна Рада зарядила на знак жалоби і протесту півгодинний ґенеральний штрайк. Британське військо вживало перший раз у Палестині газових бомб, коли товпа в Шефаїм не хотіла розходитись, а забаринадувалась і ставила опір.

ПРИПИНИЛИ РЕЗОЛЮЦІЮ.

Сенатський Комітет Для Заграничних Справ у Вашинґтоні відложив принаймні на тиждень резолюцію, якою взиває уряд поробити негайно кроки в справі дозволу на допущення 100,000 бездомних жидів до Палестини.

МУСЯТЬ ДІСТАТИСЬ ДО ПАЛЕСТИНИ!

Таке рішили 15,000 жидів з Польщі, що находяться тепер в Італії. І це рішення подали до відома Британії. Заявили, що вжиють усіх способів — леґальних чи не леґальних — щоб дістатись до Святої Землі. Кажуть, що вони зобовязані до цього супроти тих пять мілїонів жидів, що їх вигубив націзм. Ось ті жиди в Італії були майже всі в концентраційних німецьких таборах. Тепер відбули триденну конференцію, на якій прийшли до переконання, що їм нема чого вертати до Польщі, бо там панує антисемітизм.

ВЕРТАЮТЬ ДО ПОЛЬЩІ.

З Неаполю відїде з Італії до Польщі перший транспорт польських вояків, що згодились вертати до рідного краю. В ньому є тисяча вояків. Усіх, що згодились вертати, є, як твердять, 15,000. Та остане ще далі в Італії 85,000 польських вояків, що нехочуть вертати до Польщі, в якій, як кажуть, є при владі уряд, наставлений Росією.

ЗАКИДАЄ ПОЛЬЩІ АНТИСЕМІТИЗМ.

Конгресмен Семюел Дікстін, демократ з Ню Йорку, вніс у палаті репрезентантів резолюцію, якою домагається розслідження антисемітизму в Польщі. Каже, що має відомости, що тих жидів, що вертають до Польщі, там масакрують і відгрожуються їм смертю. Каже, що поляки винуваті за цей антисемітизм. Написав до Конгресового Комітету Для Заграничних Справ, щоб він чимскорше розслідив ту справу і здав з неї звіт конгресови.

ПРОТИ КОМУНІСТІВ В КИТАЮ.

Ґенераліссімус Чянґ Кай Шек заявив, що вжиє всеї сили, щоб зломити комуністичний опір в Китаю і довести край до обєднання під своїм націоналістичним режимом. Закидає комуністам, що вони творять анархію і ставлять партійні та особисті користи вище загального добра. Теж казав, що в Китаю є ще далі до 3,000,000 японських полонених, що їх вживається до відбудови краю.

ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ ОФІЦИРІВ.

Комуністичне радіо в Єнан, в Китаю, твердить, що американські офіцири помагають армії Чянґ Кай Шека займати Манджурію. Каже, що до кожної націоналістичної армії є приділених кілька сот американських офіцирів.

ВИГРАБЛЕНА СОВЄТАМИ МАНДЖУРІЯ.

Американські кореспонденти, що були в Манджурії, твердять, що вся тяжка машинерія зістала вже вивезена Совєтами з цього високо промислового краю. Кажуть, що Сталін приказав ще 23. серпня вивезти з Манджурії все, що тільки можливе. І так грабили Совєти Манджурію впродовж трьох місяців.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МИ МУСІЛИ БУТИ В ВІЙНІ!

Норемберський суд над націстівськими верховодами як воєнними злочинцями, як уже видно, викриє ще багато сензацій. Тільки не таких, що внеслиб щось в людську культуру. Це будуть сензації, що виказуватимуть довго плянований націстівський похід проти культури і людської цивілізації. А вони цього роду, що вже самі собою булиб мусіли довести згодом до такого напруження між Злученими Державами і Німеччиною Гітлера, що таки мусілоб було дійти до війни між ними. Навіть сам тайний розпорядок Гітлера, щоб нацисти вбивали в Польщі все без розбору і без найменшого милосердя, теж жінок і дітей, якщо би був у своїм часі відомий, був би викликав відразу в цілій Америці таке обурення, що воно булоб довело до війни з Гітлером. Особливо, коли сталоб очевидним, що це не тільки діло одної божевільної людини, Гітлера, але що це похваляло його ціле оточення, та що такий маршал Ґерінґ аж танцював з радости, як почув цей приказ. Супроти такого мусіло прийти до боротьби між цивілізацією і дикунством. І в тій боротьбі мусіла би бути Америка учасником, скорше чи пізніше, але мусіла би бути.

До цього треба одначе додати ще щось таке, що теж щойно тепер виявилось. І то документально виявилось. А саме, що Гітлер уже давно плянував теж війну з Злученими Державами. Очевидно, що він бажав ту війну, як теж і з Анґлією, відложити *якнайдалі. Але був рішений щодо неї! Виявляється*, що він сильно натискав в 1941 році на Японію, щоб вона зачала якнайскорше війну з Злученими Державами. Він навіть готов був поділитись з Японією найновішою тайною німецькою зброєю, якщоб вона рішилась заатакувати Злучені Держави. Анґлією Гітлер таки дуже не журився, бо вважав її вже так як розбитою. Знов з Росією думав скорше чи пізніше зробити те саме що з Польщею. Одначе вважаючи, що тільки він і Сталін „вміють глядіти в будуччину", рішився наразі „подати йому руку" і почати з ним розмови „про новий поділ світа".

Тоді для Гітлера був властиво Сталін одиноким, що розуміє, що історія називає „великим будівничим" і Джінґісхана, що то на його приказ вбивано міліони жінок і дітей з легким серцем. . . Тільки, щоб так було треба мати успіх! Росію Сталіна думав Гітлер ліквідувати доперва по смерти Сталіна, що, після його тодішного обрахунку, повинна була скоро наступити.

Та коли іде про Америку, то Гітлер брався її таки відразу розбивати, наразі при помочі Японії. А як був би підбив цілу Европу, тоді вже був би пішов проти Америки всією силою. Ось ті речі, про які можна було колись тільки передбачувати, нині є ясні на підставі самих націстівських документів.

БОРОВСЯ І БУДЕ БОРОТИСЬ!

Кінчимо святкування Листопадових Днів, таких славних в визвольній боротьбі українського народу, а уквітчаних славним Першим Листопадом з 1918 року.

Кінчимо з відомостями, які доходять до Америки з різних джерел, що український нарід, як не піддався Польщі й Гітлерови, так не піддається тепер Кремлеви і Сталінови.

Доходять навіть вісти про дальші повстання.

Та як хто з нас розуміє силу таких подій як Перший Листопад, то чи був би тепер збройний опір ворогови, чи може хвилево був би зломаний силою ворога і окупанта України, переконання його булоб в одному чи другому випадку далі одне й те саме.

А то таке:

Як довго український нарід житиме, він ніколи не погодиться добровільно на кремлінську диктатуру, чи на неволю взагалі, звідки вона не походилаб. В міру своїх сил і відповідно до обставин він буде ставити опір на різні лади, як ставив його упродовж віків, видаючи з своїх рядів навіть в найчорніших годинах упадку і безсилля героїчні постаті, що боролись залізом з ворогами на полі бою, чи в підпіллю, або пером і словом, в краю, чи на вигнанню , піддержуючи духа нації й поширюючи в світі правду про Україну.

Супроти цього нам, тут не конечно треба вже тепер знати детайлі боротьби на рідних землях, чи оголошувати матеріяли, надсилані з різних джерел, щоб доперва таким способом переконувати загал про потребу помагати визвольним змаганням українського народу, чи українським воєнним жертвам. До часу другої світової війни могло декому видаватись, що наша жертвенність обовязково залежна від революційних зривів на рідних землях, від того, щоби були розголошувані щораз нові жертви ворожого терору й т. д. Такі речі, коли іде про визвольну боротьбу під польською бувшою з а й м а н щ и н о ю, навіть можна було провірювати хочби на підставі польських процесів проти української молоді, але тепер є цілком інакше. Тепер з трудом можна дізнатись, що от вивезли з Львова українського митрополита, чи що помер в тюрмі той чи другий епископ, чи якийсь визначний український діяч. Те, що діється в Советах, а зокрема в Україні — та ще на зах.-українських землях — є відтяте від світа, а тим самим і від нас, хоч ми ще найбільше знаємо, хочби з того, що розповідають українські збігці, а між тими збігцями є такі, що були на українських землях місяць чи два тому.

Та, як сказано, доходять до нас відомости, чи ні, ми певні одного: Український нарід не погодився з окупантом! І віримо, бо знаємо його історію і характер, що не погодиться, бо змагає до свободи. Та дуже актуальне тепер що інше, що треба розголошувати.

Українські скитальці в Европі — а в тому і многі учасники революційної боротьби в Україні — знаходяться ще далі в такому положенню, що можуть бути видані в советські руки. Гуманне зарядження ґенерала Двайта Айзенгавера, щоб далі не відставляти біженців силою до Советів, ще далі тільки тимчасове, чисто військове зарядження, а не політичне, себто не таке, що булоб ясним, недвозначним і остаточним вирішенням нашого уряду, зокрема департаменту стейту. Знов Совєти далі натискають на всі способи, щоб тих людей віддати у советські руки як „зрадників" і „бандитів", а „повстанчі рухи" на советських територіях представляють як акції „бандитів" і „грабіжників", що не допускають до замирення і є підтримувані „реакціонерами" з заходу, до чого зараховують теж і іміґрації: польську, українську, литовську, латвійську, сербську і т. д. Іншими словами: комплікують таким чином просту і ясну справу азилю. Це нам треба розуміти. Тому саме, як нам здається, робім нині розголос справі ратування життя тисячам добрих синів України, що моглиб їй, якщоб виратувались, принести ще в світі дуже велику користь, включно з оприлюдненням нових матеріялів про неволю у Советах та боротьбу з тою неволею внутрі Советів. Та спершу вратуймо тих людей! А при ратуванню вважаймо на те, що хвилево помагає Америці ратувати тих нещасних людей, а що ставить перешкоди тому ратуванню. Очевидно маючи тут на думці політику, всесвітну угодову політику, і ту ролю, яку в ній відграють нині Совєти з своїми різними домаганнями, в тому і з домаганням видання їм усіх біженців, що є ніби перешкодою в замиренню світа і підготовляють ґрунт під нову війну.

КРОВ НА ТОРГОВИЦІ

Кров на торзі це теж переворот у способі людського думання внаслідок останньої війни. Вправді не такий переворот, який викликала атомова бомба, але проте — переворот, важний і цікавий.

Із Сан Франсиска звідомляють, що там є ляборaторія Котера, яка має готові припаси людської крови на продаж і управильнює ціну на неї так, як наприклад установляється на біржі ціну збіжжа, яєць, масла і інших продуктів.

Ми привикли вчасі війни бачити зазиви в ґазетах або чути їх по радіо, щоб люди зголошувалися до станиць Американського Червоного Хреста з готовістю віддати частину своєї крови для ратування ранених вояків. Це вважалося за добродійне та патріотичне діло. З конечности треба було платити деяким „доставцям" крови, але про професійну доставу крови мало хто думав. Тепер „продукція крови" настільки вже управильнена, що на неї є настановлена ціна. Надиво, ціна крови не пішла вгору після війни, а впала на 50-75 відсотків у порівнанню з ціною у воєнних часах.

Нема сумніву, що в воєннім часі шпиталі й ляборaторії поробили великі досвіди у способі витягання крови з людей, у її переховуванню і в її переливанню шпитальним пацієнтам. І тому можна про це тепер говорити, як про щось певне. Заховані припаси крови мають вже свою устійнену назву „кровний банк" і це слово вживається тепер так загально, як банк для виміни гроша.

Кровний банк знає теж і ціну крови. Пишуть, що в цивільних шпиталях у Сан Франциско є назначена ціна за „порцію" крови для пацієнта. Упродовж пять мінут від замовлення пацієнт дістане кров для впорскування, коли згодиться заплатити $7.50 за пів кварти („пайнт"). Властива ціна, за яку платить шпиталь за пайнт крови є $32.50, але, як хто має кревних та приятелів, що опісля дадуть свою кров на місце зужитої, тоді шпиталь звертає пацієнтови $25, а затримує лише $7.50. На це дозволяє пацієнтови 30 днів часу, бо мабуть тільки часу вреба на „випродукування" нової крови у постійного доставця. Треба признати, що свояки та приятелі не дуже то отягають з дарунком крови для хворих.

Вчасі війни теж замовляли професійних доставців крови. Такі доставці клали досить високу ціну, бо вимагали $25 —$50 за пайнт. До того приходили ще кошти випробовування крови і гоєння рани доставця, отже разом, рахунок доходив нераз і до $75 за пайнт.

Червоний Хрест багато причинився до зниження ціни крови тим, що спонукав людей дарувати кров. Люди перестали боятися такої „операції" і на місце одного професійного доставця чи там продуцента, прийшов цілий дозен добровольців. Потім деякі добровольці перейшли теж на професійних доставців і тому кров тепер потаніла.

Кровні продукти.

Війна причинилася не лише до подешевіння самої крови, але теж і до створення продуктів з крови. Чиста кров, зберігана в кровних банках на довший час, це так звана „плязма". Плязму можна переміннти на піну, що її називають „фібрін". Старий спосіб переливання крови в жили пацієнта полягає у тому, що треба запускати її в жили безпосередно. Винахід фібріну багато облекшив переливання. Коли замочити хірурґічну матерію в фібріні, повстає так звана „хірурґічна губка". Лікар кладе її в отверту рану, замикає опісля рану і тіло само всисає потрібну кількість крови з хірурґічної губки. Це особливо придатне при таких делікатних операціях, як операція мізку або печінки. Дентисти роблять спроби вживати цеї губки після вирвання зуба у пацієнта.

Друга сировиця, вироблена з плязми, це „ґлобулін". Його вживають з великим успіхом для лікування діточого кашлю, званого коклюшем. Але кров для такої цілі може походити лише від людей, які самі колись перебули коклюш. Цей препарат називається в медицині „гіпертусіс". Його треба переливати дітям з коклюшом по 12 раз у тиждень. Кажуть, що недуга коклюшу значно вже зачековна внаслідок нової сировиці. Окремо відділено вже червоні тільця з крови і їх впорскують анемічним людям.

Тому, що після війни осталося багато кровної плязми в кровних банках, шпиталі і ляборaторії мають доволі припасів до дальших експериментів. Армія передала шпиталям цілий міліон пайнтів крови. Червоний Хрест має на це оправдання, що кров однако прийшла від народу, тому треба й використати її для добра народу. Висушена плязма переміняється на порошок і вона може втриматися в незіпсутім стані яких пять літ, отже може придатися неодному потребуючому.

Лікарі при переливанню крови волять свіжу кров, ніж плязму, тому припаси свіжої крови є більше пожадані ніж законсервовані в плязмі. Внаслідок того професійні доставці крови будуть мати тепер нагоду для зарібків. Такі кровні банки існують тепер в Ню Йорку, в Бостоні, Шікаґу, Сіетлі, та в різних інших великих містах. У Ню Йорку, напр. коштує пайнт крови $15, а від пацієнтів, які хочуть дати кров взаміну, вимагають двох доставців по одному пайнтови, отже двічи тільки, що в Сан Франсиску.

Для збереження української культури

Сенатор Мейерс з Пенсилвенії поставив інтересний внесок у конґресі в Вашинґтоні, як це читаємо в Конґресовім Рекорді з 19. листопаду 1925, а саме, щоб у місті Філядельфії встановити „Національний Парк". Досі ми чули про існування так званих Національних Парків у Єлостон, або в Каліфорнії чи в Тенесі і розуміли, що це великі полоси краю, в яких находяться якісь природні дива. Парки творять на підставі конґресового рішення на кошт уряду на те, щоб такі дива зберегти для потомности. Сенатор Мейерс хоче створити „Національний Парк" в осередку міста Філядельфії із о-тих решток первісних будинків, які повстали ще в перед-революційних часах, а які грозять знищенням з бігом часу. Ці будинки мають історичну і чуттєву вартість, тобто таку, до якої американський громадянин привязує спомини з минувшини. Минувшина творить підставу до творення леґенд, до викликування настроїв в теперішности і до скріплювання моральної сили на будуччину. Отже, хоч як дивачне слово „Національний Парк", приkладене до збереження будинків, одначе воно осягає своє значіння.

Нема потреби заперечувати факту, що українська громада, тобто американська громада українського роду, опирає своє існування теж на якійсь минувшині. Ця минувшина привязана звичайно до того, що творилося колись в Старім Краю, отже в Европі. Вона передана українській збірноті в Америці здебільша через українську пісню, народню ношу, святочні й народні звичаї. Саме ця традиція тепер творить підставу існування американської громади українського роду. Її плекають ще й тепер українські танцюристичні гуртки, а передусім українські хори. Такі народні свята, як от Листопадове Свято, дають нагоду хорам виконувати козацькі й стрілецькі пісні, а коли до цього додати декламації, сольоспіви та реферати, то духова підстава такої громади не то, що не звужується, але поширяється тимбільше, що ідея боротьби за українську державність в Европі перестає тепер бути чисто національною справою української нації, а стає вселюдським, світовим ідеалом боротьби за волю. Цю велику ідею боротьби за волю легко можна злучити з ідеєю козацькою та стрілецькою, яку відчувають в українських піснях.

Оце й радість, яка бє з лиця кожного учасника Листопадових Свят або інших подібних. Оце й наша гордість і слава, яку можна вичитати з очей оцеї молоді, що співає в українських хорах.

Коли мова про хори, то треба признати, що вони вже не „аматорські" в давному значінню, а справжні хори, які перебирають традицію мистця Кошиця чи композитора Гайворонського, як це пізнати хоч би по хорах в Дітройті, Ню Йорку, Олифанті чи де там ще. Це хори, якими можна повеличатися.

Та не слід замикати очей, що цим хорам починає бракувати репертуару. Вони повторяють знані вже пісні, а нових майже нема. І це, нажаль, діється тоді, коли ще живуть композитори, які самі брали участь у боях за українську державність, і які компонують музику або аранжують давну мелодію до вимог новочасної музики. Отже час поважно подумати над тим, як би зберегти і ще розвинути традицію боротьби в народних піснях і її дальше поширяти тут, на вольній американській землі у відповіднім приноровленню. Це буде наш причинок до розбудови духових цінностей великої нашої Американської Батьківщини. Це буде духовий „Український Н а ц і о нальний Парк" в Америці.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з іміґрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

117) (Всі права застережені)

— Він бо по анґлійськи! Я мало чого з нього зрозумію!

— Візьмеш словник, паперу і перекладатимеш собі по українськи. Ах, правда, — похопився. — Українці американського континенту не здобулися ще навіть на порядний слівник! Мусиш користатися Головинським.*) Це добрий спосіб. І анґлійської мови таким чином навчишся.

— Справді?

— Певно! Шукатимеш у слівнику за кожним незнаним тобі словом і воно добре вбиватиметься в тямку. Тільки не перепрацьовуйся. Кожного дня можеш цим займатися годину, найбільше дві. Рещту часу чим іншим займешся. Бродити по снігах, качатися, тепер вже не лицюватиме нам.

— Знаєш, голубе, я так боюся! — по діточому скаржилася.

— Чогож боятися, Зірко? Всі жінки на світі переживають таке саме.

— Коли мені від якогось часу хочеться щось ламати, спалити що будь. Страх, як забагнеться часом підпалити ну, хоч купу соломи якої, або що!

— Ах ти, моя палійко мала! — ласкаво заспокоював дружину. — Багато жінок відчувають те саме бажання в твойому стані. Ось, діждемо весни, тоді всі копи гіляк попалиш!

— А то мені здається, що ти мене вже не любиш! Не обіймеш, не притиснеш до себе, як раніше! Та й я якось поганію.

— Ти для мене є і будеш чарівною! А тиж не хочеш, щоб ми отак міцно обіймаючися, пошкодили нашій дитинці? Як прийде дитинка, ще гарнішою, як була дівчиною, станеш.

— Справді? — Надія начеб не вірила. Він запевнював.

З дружиною разом, занявся писанням і Безхатний. Обходив худобу, наносив дров, води й писав, часом за північ. Писав про свої пережиття, про життя народу на рідних землях, про ворожі кривди й утиски, про байдужний світ, поправляв переклад Надії. Або брав дружину на руки й годинами носив по кімнаті. У нього на руках вона часто й засипляла. Обережно, щоб не збудити, роздягав її, вкривав на ліжку, самий знов брався до писання. За новою працею забув і музику. Довга зима минула для подружжа зовсім непомітно.

З весною працював більше на спілку з сусідом. Прибуло ще кілька сусідів - гомстедників. Загодя обсіялися. Вівсом і пшеницею Безхатний засіяв акрів з пятнацять. Його кіньми й насінням засіяв зо пять акрів сусід. За літо збудував засіки на збіжжа, „ґрінери", викінчив кухню й кімнату, побудував дах на хаті. А попри те знов викорчував акрів зо сім цілини. Працювалося охочо, адже сподівався приходу на світ собі наступника. Коли є для кого працювати, і втома людини не береться.

Після сінокосу прийшла велика для подружжа хвиля приходу в світ їх першої дитини. Ще загодя Безхатний напитав досвідну в тих справах бабуню, привіз до себе. Міркував наняти госпітальну доглядачку. Але то пані, не вмітиме варити, треба оплатити подорож з міста та й платити денно по кілька долярів.

Той ранок Безхатному запамятався назавжди. Почалися родові болі. Бабуня наказала йому гріти багато вони. До Надії його недопустила. Сама копалася у кусниках тонкого полотна, Безхатним навіть ніколи не бачених, перекидала якісь бавовняні начеб сорочки, здатні хіба на убрання діточих ляльок, дрібні панчішки. Здогадався, що це все праця його Надії, дивувався тільки, коли вона цього всього наготувала? За такою роботою він її ніколи не бачив...

І коли почувся перший плач дитини, він кинувся до спальні. Бабуня поралася коло дитини від ліжка на стороні. Саме перевязувала прядкою лену пупок. Надія лежала змучена, закривши очи, до шиї укрита легким простиралом. Серце у молодого батька задріжало. Блиснула несамовита думка: — „Може вмерла! — Кинувся до неї... Дружина відкрила очи. Усмішка осяяла бліде змучене личко. Взяла чоловіка за руку й міцно притулилася до неї щокою.

— Ну, тепер ми вже мама й тато! — свого зворушення не виказуючи, жартом, щоб що будь сказати, вимовив Безхатний. — Як чуєшся, Зірко?

— Все гаразд, — за неї відказала бабуня. — З тиждень полежить у ліжку й здорова буде, як та риба в воді.

(Дальше буде).

*) Великий російсько-анґлійський і анґлійсько - російський слівник, близько 2,000 сдорін.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1945 РОКУ.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Стрик Верна.
В. 2. Будик Йосиф.
В. 20. Репокіс Генрій, Пригарська Ірина К.
В. 21. Косик Ліліян, Захарчук Теодора А.
В. 31. Феценко Дмитро.
В. 39. Музичин Василь, Будзяк Олена.
В. 57. Ґела Вілям.
В. 63. Буряк Ольга, Сперл Анна.
В. 75. Горбаль Антін, Горбаль Марія, Бачинський Андрій.
В. 80. Попик Магдалена.
В. 81. Ракоча Стефанія, Жук Олекса.
В. 83. Навроцький Мирослав.
В. 102. Цап Іван, Маковський Омелян, Гнатяк Анна.
В. 105. Цибак Марія.
В. 106. Кровгорст Говард М.
В. 113. Біланич Антін, Біланич Василь.
В. 121. Юравич Фредрик.
В. 122. Бравн Флоренса М.
В. 127. Лютий Анастазія.
В. 143. Ландяк Ольга, Ґавдун Олена.
В. 147. Заведюк Анна, Заведюк Стефанія, Заведюк Іван.
В. 151. Кароль Розалія.
В. 152. Д'Алусіо Вінцентій.
В. 155. Макар Анна.
В. 156. Закорчемний Вівіян В.
В. 161. Вроновський Юрій, Папінчук Михайло, Роновський Павло, Стефаняк Чарлс Б.
В. 163. Спада Петро, Спада Олена.
В. 185. Наконечна Ксеня.
В. 186. Кріль Марія.
В. 192. Гула Анна.
В. 199. Доскоць Станислав.
В. 204. Городецький Іван.
В. 205. Крепіч Марія.
В. 213. Пахолок Мирон П.
В. 217. Бінашевська Евдокія.
В. 219. Кебус Михайло.
В. 220. Білдій Дженета, Ґізовський Герберт.
В. 221. Паньків Мічель.
В. 222. Самчук Йосиф.
В. 223. Котлярчук Андрій, Капустенський Ліліян, Мельник Олена.
В. 229. Михнич Михайло.
В. 230. Горбаль Теодор.
В. 243. Швець Василь.
В. 254. Олярчик Олена, Ґодзик Олекса.
В. 268. Радинський Елейна, Радинська Евгенія.
В. 273. Пилипчук Павлина.
В. 275. Туранський Франко.
В. 286. Кавочка Анастазія.
В. 292. Дубрівний Володимир, Балон Володимир Е., Балон Анна, Балон Василь.
В. 296. Біндас Йосиф.
В. 303. Ґімбаль Меланія, Бурик Джувн, Бурґер Олена М., Бурик Меланія.
В. 305. Тихоневич Мирослава, Кічула Юстина.
В. 316. Станик Анна.
В. 319. Калинська Меланія, Копяк Микола, Гук, Зофія, Савчук Анна.
В. 323. Феден Вілям.
В. 324. Журибіда Йосиф Ст.
В. 325. Скіцько Іван.
В. 334. Боганик Михайло.
В. 339. Хромяк Антонина.
В. 340. Печик Анна.
В. 345. Пилятюк Борис.
В. 356. Жураковський Павло.
В. 361. Скоп Павло, Скоп Кейдій.
В. 369. Березяк Павлина.
В. 375. Прон Андрій.
В. 384. Стехна Дорота.
В. 385. Чура Петро.
В. 389. Сеньків Іван, Дуборенкб Надія, Дуборенко Олекса, Дуборенко Петро, Бійн Петро, Черненко Марія, Стрілков Лійна, Дуборенко Віра, Стрілков Юрій.
В. 412. Скординський Андрій, Москва Омелян.
В. 413. Галко Марія.
В. 432. Довгий Том, Клочан Ненсій, Панаґапка Олена, Пастушак Каролина, Андріїв Вілям, Оробко Семен, Маланчук Іван, Медвідь Християна, Маланчук Евдокія, Висоцька Олена, Спунярський Яків, Демпицький Йосиф, Оробко Катерина, Медвідь Йосиф.
В. 441. Николайчук Михайло.
В. 444. Дудка Яків, Сведа Павло, Бартко Фред, Грабар Михайло, Кусь Тома.
В. 445. Кутній Стефан.
В. 477. Волошин Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Кормаш Йосиф,* Кормаш Володимир,* Кормаш Текля.
В. 40. Тих Анна, Тех Теодора.
В. 78. Вдовяк Антонина.
В. 94. Ґеник Тейній Дж., Петро Сеньків.
В. 133. Коласка Іван.
В. 204. Гуловський Юрій.
В. 218. Еванс Катерина.
В. 248. Закорожний Йосиф.*
В. 319. Борута Чорлс.*
В. 353. Кмет Михайло.*
В. 390. Чучелов Юлія.
В. 427. Городенчук Лійна.
В. 429. Поделюк Анна.
В. 435. Парчін Зофія.
В. 445. Сухецький Юліян,* Кучер Маріян,* Коваль Марія, Вахняк Дмитро.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Каня Володимир,* Каня Стефан, Каня Анна.
В. 25. о. Андрушків Володимир.
В. 191. Базар Григорій, Базар Ольга, Базар Вілям.*
В. 2[illegible] Іваночко Франко.
В. 331. Романик Анна.
В. 389. Сеньків Петро.
В. 432. Городенчук Лійна, Фабян Петро, Фабян Стефанія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 63. Буряк Ольга.
В. 155. Дригинич Зофія.
В. 221. Гутман Іван.*
В. 390. Вітік Олекса.
В. 445. Бойчук Володимир.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Пупчик Петро,* Ванцьо Розмарія, Кухта Іван, Кухта Анна, Карпяк Стефанія, Корбич Юлія.
В. 7. Ністрян Василь.*
В. 21. Чебіняк Марія.
В. 29. Варениця Михайло.*
В. 33. Баран Володимир.*
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 42. Полняк Йосиф.*
В. 55. Лось Віцентій,* Лось Генрій.*
В. 64. Лазрович Михайло.*
В. 69. Парницький Йосиф.*
В. 72. Федик Антін, Здарко Антін.*
В. 78. Валінський Флоренса, Паламар Теодор,* Ваненчук Антін, Стимців Теодор, Керелейза Іван.
В. 82. Лешеґа Роазлія.
В. 85. Мамрич Михайло.*
В. 94. Мондей Олена
В. 127. Скрип Олена, Шляхетка Йосиф,* Крушельницька Текля.
В. 217. Швець Іван.
В. 228. Боднар Микола.*
В. 239. Наґурна Олена, Наґурна Ірина.
В. 242. Пука Михайло,* Стопій Анна, Стопій Григорій.*
В. 251. Кестраник Анна, Кестраник Реймонд.*
В. 271. Селевач Павло.*
В. 282. Помес Данило.*
В. 325. Лазара Чарлс,* Лазара Марія.
В. 361. Шайб Людвіґ,* Шайб Володимир.
В. 365. Горват Тесій, Горват Марія, Вах Дмитро, Цебрінський Іван,* Цебрінська Антонина.
В. 379. Воробець Михайло,* Воробець Іван,* Воробець Василь.*
В. 386. МкДонел Джеймс Г.,* МкДонел Катерина.
В. 390. Соч Петро,* Ґут Станислав,* Ґромошак Йосиф.*
В. 397. Чаплінська Марія.
В. 420. Паланюк Ілько, Наменюк Стефан Г.,* Наменюк Марія.
В. 439. Ковальчук Іван.*
В. 441. Кузенко Теодор,* Костик Анна.
В. 445. Озоган Галя, Татарчук Анеля.
В. 457. Хан Анна.
В. 458. Диць Олекса.*
В. 462. Козаченко Микола.*
В. 464. Конаровський Йосиф.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Шибінський Михайло.
В. 57. Базар Ольга, Базар Вілям,* Базар Григорій.
В. 76. Швець Юрій.
В. 94. Сеньків Петро.
В. 178. Петричкович Марія, Петричкович Василь
В. 229. Волощук Ольга, Волощук Кирило.
В. 348. Марунчак Зофія А., Марунчак Олена.
В. 360. Іваночко Франко.
В. 427. Городенчук Лійна, Фабян Стефанія, Фабян Петро.
В. 464. Костюк Вілям, Костюк Стела.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 63. Буряк Ольга.
В. 155. Дригинич Зофія.
В. 221. Гутман Іван.*
В. 390. Вітік Олекса.*
В. 445. Бойчук Володимир.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 9. Наратко Іван.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 2. Русиняк Григорій.*
В. 24. Озарчук Текля, Спасюк Михайло.*
В. 33. Білас Володимир,* Білас Лусіль.
В. 87. Студений Іван.*
В. 155. Шпак Іван.*
В. 187. Маркович Анна.
В. 219. Савка Стефан.*
В. 233. Савчин Григорій.*
В. 235. Андрищь Андрій.
В. 361. Кручковський Петро.*
В. 368. Мельник Ярослав.
В. 413. Шейрінґ Стела.
В. 432. Фюрек Евстахій.
В. 469. Садовик Марія.
В. 477. Токарчук Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 6. Мурайко Стефан.
В. 12. Ямбра Юрій.
В. 25. Навроцький Микола.
В. 37. Слиш Юлія.
В. 61. Юріщак Анна.
В. 62. Сіхоцька Ева.
В. 77. Гупенталь Марія.
В. 87. Мидяк Гаврило.
В. 94. Кордупель Василь.
В. 102. Притуляк Микола.
В. 179. Ґолдак Павло.
В. 196. Марусин Іван.
В. 204. Падус Петро.
В. 221. Бас Петро, Барабаш Мартин.
В. 223. Ярема Павло.
В. 270. Міхновський Теодор.
В. 276. Галабан Дмитро.
В. 291. Ціхоцька Зофія.
В. 314. Сисак Анна.
В. 333. Орисик Анна.
В. 336. Іваночко Параска.
В. 402. Соколовська Марґарета.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1945 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	33,876
В місяці жовтні 1945 р. принято нових	134
В місяці жовтні 1945 р. принято наново	25
В місяці жовтні 1945 р. принято з переступними листами	13
В місяці жовтні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	5
В місяці жовтні 1945 р. принято з старого роду обезпеч.	—
Разом	34,053
В місяці жовтні 1945 р. суспендовано	70
В місяці жовтні 1945 р. відійшли з переступними листами	18
В місяці жовтні 1945 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці жовтні 1945 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці жовтні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	17
В місяці жовтні 1945 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці жовтні 1945 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці жовтні 1945 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці жовтні 1945 померли	23
Разом	134
З кінцем місяця жовтня 1945 р. в У. Н. Союзу було дорослих членів	33,919

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі АА.	на $ 500	91
В клясі В.	на $ 750	16
В клясі С.	на $1000	184
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	473
В клясі О-1000 на $1000	324
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,549
В клясі Р-1000 на $1000	2,812
В клясі Р-1500 на $1500	28
В клясі Р-2000 на $2000	21
В клясі Р-2500 на $2500	2
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	3,063
В клясі Е-1000 на $1000	1,262
В клясі Е-1500 на $1500	26
В клясі Е-2000 на $2000	16
В клясі Е-3000 на $3000	3

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,402
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,812
В клясі W-1500 на $1500	41
В клясі W-2000 на $2000	17
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	83

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	5
В клясі Т- 250 на $ 250	179
В клясі Т- 500 на $ 500	3,686
В клясі Т- 750 на $ 750	537
В клясі Т-1000 на $1000	8,013
В клясі Т-1500 на $1500	192
В клясі Т-2000 на $2000	53
Разом	33,919

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 14. Жартин Петро А.
В. 36. Ґаран Джерій.
В. 46. Марусевич Дарія.
В. 62. Черкас Патрися А., Черкас Володимир мол.
В. 63. Хімка Елизавета.
В. 94. Ноґа Денис Л.
В. 100. Фодж Ділиса А.
В. 104. Савко Михайло С.
В. 112. Николайко Марія А., Николайко Стефан мол.
В. 121. Іванців Мілісент.
В. 122. Шура Мирон, Шура Станислав.
В. 142. Шевчук Віцентій, Винер Патрися.
В. 147. Пундяк Джійна.
В. 164. Паркер Микола, Буфон Іван мол.
В. 166. Фламос Афій.
В. 191. Бабич Елена.
В. 206. Робінник Вілям Е., Ромінник Іван П., Робінек Варвара С., Куравська Анна
В. 217. Доналюк Роберт Іван, Пінковська Сузанна.
В. 220. Гуменюк Денис Й.
В. 230. Беньо Франко Е.
В. 234. Козак Айлійна І.
В. 247. Маер Патрися А.
В. 266. Юркевич Роберт.
В. 275. Туранський Едвард С., Туранський Франко Й.
В. 282. Стець Роберт, Мороз Леній.
В. 305. Самусь Міля.
В. 307. Аркатин Сандра.
В. 319. Калинська Ольга, Вельґос Юрій Г., Бродій Елизавета А., Земба Марилина А., Наміняк Іван.
В. 325. Крафінський Петро С.
В. 333. Дацей Стефан.
В. 336. Гарман Роберт М.
В. 341. Боднарчук Наталія Г.
В. 361. Сітка Дзюви.
В. 367. Мельник Іванна.
В. 375. Терлецькей Станислав Б. мол.
В. 389. Черненко Фредерик, Орлюк Ернест Д., Орлюк Алфред М., Орлюк Віра Дж., Дубовенко Лувійза, Дубовенко Джейн, Черненко Володимир мол., Дубовенко Тійна, Черненко Марія Дж., Черненко Джеймс, Стрілков Чарлс, Герненко Вілям Дж.
В. 412. Прислопський Олекса, Крайняк Павло, Прислопська Катерина, Ткач Олена, Скординська Варвара.
В. 413. Галко Іван.
В. 421. Шипінка Ірина А.
В. 427 Перчишин Зофія А
В. 428. Атаманюк Василь.
В. 432. Калавур Павло, Калавур Тесій, Пастушак Ізидор, Кальмук Олеся З., Шпунярський Евген, Шпунярський Орест, Бундзя Галя Л., Гошовський Мехайло П., Щур Джерій, Деморинський Юлія, Томків Анна П., Панагапка Франко С., Кут Мирослав, Чачула Бобій М., Чачула Віра А., Чачула Леся Н.
В. 444. Дудка Роберт А., Барбаз Еленора, Дудка Вілям Е., Грабар Дженета В.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 464. Франків Вілям Р.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 191. Базар Евген.
В. 393. Щісловський Катерина М.
В. 432. Фабян Евдокія, Фабян Ярема.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 14. Строк Мирон.
В. 46. Марусевич Дарія.
В. 99. Пітяк Юрій, Пітяк Йосиф, Пітяк Тереса.
В. 103. Чекальский Іван П.
В. 325. Крафінський Петро С., Турулов Александра.
В. 427. Корінський Володимир ВЕ.
В. 432. Заразка Евген.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 48. Гірко Михайло І.
В. 55. Бухта Зофія.
В. 64 Липтак Венджамін мол., Лазарович Юлія, Лазарович Іван.
В. 78. Стерник Іван.
В. 83. Несторик Катерина І.
В. 103. Долгун Роберт Ю., Долгун Ненсій Дж., Долгун Іванна П., Бураковська Ненсій К., Бураковський Денис О.
В. 134. Збалишин Маріян.
В. 144. Гріфін Анастазія.
В. 151 Букно Теренс Р., Букно Реймонд М.
В. 192. Вівчар Тома М. 5, Вівчар Богдан Р. 2, Вівчар Доналд Р.
В. 204. Ковалюк Дженетта.
В. 217. Дейвис Іван, Дейвис Варвара.
В. 251. Кестраник Річард, Кестраник Михайло Р., Кестраник Марія А.
В. 262. Ґеряк Стефанія.
В. 264. Горняк Марґарета.
В. 361. Кричковська Анна.
В. 364. Сенюк Іван.
В. 386 МкДонел Павло Г., МкДонел Дженета М., МкДонел Джеймс Й.
В. 414. Терт Лувіс Е. Зтій.
В. 420. Наменюк Елейна, Наменюк Арміла.
В. 4[illegible]2. Беарій Мотря Е., Бомок Стефанія Е., Бомок Наталка Е., Бо[illegible] Анна П.
В. 445. Роменюк Данило Р.
В. 461. Жуковська Олена Г., Тарнавська Патрися О.
В. 462. Іванець Тереса М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 57. Базар Евген.
В. 178. Петричкович Богдан, Петричкович Марта.
В. 200. Щісловський Катлина М.
В. 427. Фабян Евдокія, Фабян Ярема.
В. 464. Костюк Річард, Костюк Вілям.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 2. Будич Йосиф.
В. 20. Репокіс Генрій, Пригарська Ірина К.
В. 21. Косик Ліліян, Захарчук Теодора А.
В. 57. Ґела Вілям.
В. 81. Ракоча Стефанія.
В. 83. Навроцький Мирослав.
В. 102. Мочковський Омелян, Цап Іван, Гнатяк Анна.
В. 113. Біланич Антін, Біланич Василь.
В. 121. Юревич Фредерик.
В. 143. Ландяк Ольга, Ґавдун Олена.
В. 151. Кароль Розалія.
В. 155. Макар Анна.
В. 205. Крепіч Марія.
В. 213. Пахолок Мирослав.
В. 220. Ґізовський Герберт, Білда Іванна.
В. 221. Паньків Мирослав.
В. 223. Капустинська Ліліян, Котлярчик Андрій, Мельник Олена.
В. 229. Михнич Михайло.
В. 230. Горбаль Теодор.
В. 254. Олярчик Олена.
В. 292. Дубрівний Володимир.
В. 296. Біндас Йосиф.
В. 303. Ґембаль Меланія.
В. 305. Тиханевич Мирослав.
В. 316. Станик Анна.
В. 319. Копяк Микола, Гук Зофія.
В. 323. Феденишин Василь.
В. 345. Пилятюк Борис.
В. 356. Жураковський Павло.
В. 375. Прон Андрій.
В. 384. Стехна Зофія.
В. 477. Волошин Ольга.

(Докінчення на стор. 4-тій).

КОМУНІКАТ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

(ЛИСТОПАД, 1945).

Організація Допомогових Комітетів.

В гоодинокмх краях Европи створено окремі, чисто гуманітарні установи, котрі мають за завдання помагати усім українцям на території даної держави, а рівночасно вони визнані теж нашим американським урядом, як розпреділюючі установи для допомоги надсиланої Злученим У. А. Допомоговим Комітетом. Такими установами є:

Франція, Париж:

Ukrainian Relief Office
186 Bd. Saint Germain
Paris 6, France.

Бельгія, Бруксела:

Ukrainian Relief Committee
in Belgium
24 Ave., Livingstone
Bruxelles 4, Belgium.

Італія, Рим:

Comitato Ucraino D'Assistanza
Ai Profughi
Ucraini in Italia.
Passegiata del Gianicolo, n. 7.
Roma, Italy.

Велика Британія, Лондон:

Central Ukrainian Relief Bureau
218 Sussex Gardens
Paddington
London W. 2., England.

Швайцарія:

В Швайцарії нема покищо визнаного урядом Допомогового Комітету і тому поміч для студентів на університетах Швайцарії переслано через Амерікен Френдс Сервіс Коміті.

Прохаємо українців в даних країнах звертатися виключно до цих комітетів за допомогою, а тільки в справі пошукування рідні чи знакомих в Америці та в справі виїзду до Америки звертатися прямо на адресу Злученого У. А. Д. Комітету в Злучених Державах чи Канаді на адресу:

1) United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa. U. S. A.

2) Ukrainian Canadian Relief Fund
P. O. Box 2136
Winnipeg, Man., Canada.

Висилка Допомоги:

Наші Комітети у Франції, Бельгії та Італії вже одержали першу їм вислану поміч та розділюють їх після доручення Допомогового Комітету усім потребуючим українцям, безогляду на їхні політичні чи релігійні переконання.

Комітет вже поробив усі заходи для висилки більшої скількости поживи, яка відійде як тільки буде місце на кораблях. Тому, що до Франції, Італії, Бельгії та Англії можна висилати малі пакунки з поживою та іншими потрібними річами, закликаємо усіх наших громадян такі пакунки висилати на вгорі подані адреси комітетів, а про кожну посилку повідомляти Допомоговий Комітет у Філядельфії.

Збірка одіжи.

Збірка одіжи, якою займаються наші жінки в Ню Йорку, принесла дотепер 286 бейлів одіжи (поверх тридцять тисяч фунтів) та 9 пак обуви. З цього вже вислано до Комітету в Бельгії 49 бейлів одіжи та дві паки черевиків (в цьому було 13 бейлів одіжи для дітей) та 50 бейлів одіжи і три паки черевиків до Комітету у Франції. (В цьому 14 бейлів одіжи для дітей). Решта одіжи і черевиків готова до відсилки до таборів в Австрії, Німеччині та Італії й жде тільки на дозвіл військових команд, бо поштового звязку з цими таборами ще нема.

Закликаємо усі наші Допомогові Місцеві Комітети прислати зараз усю зібрану одіж, щоби бути готовим до посилки, як тільки прийде дозвіл. Чисту одіж та обув слати до:

Unitarian Collection Warehouse
Ukrainian Relief
31 E. 35th St., New York 16, N. Y.

Положення збігців в окупованих краях.

З землями окупованої Німеччини та Австрії ще досі нема ніякого поштового звязку. Положення українців є там дальше критичне, бо хоч їх не висилають силою назад, то з другого боку відмовляють їм права перебування в таборах та права на пайку їди. Виїзд до Америки чи Канади, навіть для членів родини, не можливий в найближчих девятьох місяцях. Іміграція до тих країв майже замкнена, хіба що прийде зміна в іміграційнім законі. Ніхто не робить ніяких старань для переселення політичних збігців. Проте треба тим людям дальше висилати афідевіти, щоб хоч ратувати їхнє життя. Рівночасно усі наші церковні та світські організації мусять і дальше слати прохання до Президента Америки в справі помочі тим людям. Треба обєднати усі наші матеріяльні та моральні сили, щоби ратувати життя людей, котрі вже пережили пекло на землі, яких одинока надія це поміч вільної демократичної Америки.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Дальша активізація допомоги 204 від. У. Н. Союзу.

Звіт з чергових зборів 204 відділу У. Н. С. відбутих дня 10-го листопаду ц. р. виказує, що каса відділу й члени до дня віча 2-го липня ц. р. влаштованого О. К. У. А. Н. Товариств в Ню Йорку, зложили на поміч нещасливим українським жертвам суму $1,335. Дальші жертви від членів слідували й принесли суму $171, яку висилається до З. У. А. Д. Комітету.

Зложили: Е. Ляхович $25 (передше було проголошено $30.), В. Возьний $25; по $10: М. Новаківський, М. Кін, М. Пасічник, М. Ґуляґродська, А. Куцик, П. Боронецький, М. Микитович; по $5: І. Іванило, В. Гасій, П. Шевчук, М. Мостовик, В. Жеребецький, Т. Коваль, М. Лотоцький; по $3: І. Гудима, М. Майдер, Ольга Пельц; по $2: П. Марко, К. Андрусин; по $1: М. Войтанівська, С. Чавурський, А. Богданович.

На тих зборах ухвалено також купити бонд визволення за $25 й виасиґнувати з каси відділу $15 на американський Воєнний Фонд. Дальша збірка жертв на допомогу продовжується й члени можуть ту складати на чергових зборах, що відбуваються що суботи.

М. Близнак, секр.

ДИВНІ НОВИНИ

Чому американська армія має чорних вояків?

У Пілзні, в Чехії, зголосилася в понеділок 19. листопаду чеська дівчина в американській военній кватирі з запитом, де вона може найти „нічного вояка" Вилія Бравна. Урядуючий офицір спитався, позо їй це імя. Вона пояснила, що Бравн обіцяв з нею женитися. Коли офіцир не міг найти такого імени, запитався, як він виглядає. Дівчина відповіла, що це такий вояк, який має чорну шкіру. Вона почорніла від того, що, як їй казав Вилі, йому впорснули такого лікарства, щоб шкіра почорніла і він мир бути „нічним вояком". Як приїде до Злучених Держав, шкіра має йому назад побіліти. Вилі теж пояснив дівчині, що американська армія має більше таких нічних вояків, які походять в більшій частині з такого міста, що називається Мисисипі.

Дарували 60,000 годин праці.

Бриґадир ґенерал Ралф Де Во, командант Галофан Дженерал Госпитал в дільниці міста Ню Йорку, Стейтен Айленд, в імени Другої Службової Команди вручив 21 листопаду цертифікат признання шістьом дівчатам за їх добровільну працю при роздаванню білетів воякам на безплатну забаву і за подавання їм різнородних інформацій. Ці дівчата віддали 60,000 годин даром на таку працю, видаючи 11,000,000 тикетів для вояків. Їх імена такі: Вирджінія Келі, Дорис Бак, Ірена Тардіень, Алвина Сапинська, Лойд Бенкс, Маврикія Берґман.

Читайте українські книжки і ґазети, бо часте читання веде до просвіти. А просвіта — це сила.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 2. грудня, в годині 3. пополудні, в гали У. Н. Дому на Компалей Гіл. Обовязком всіх членів є прийти на час, бо будуть важні справи до полагодження. Буде звіт контрольорів і урядників, вибір уряду на 1946 рік і справа делегата на Третий Укр. Амер. Конґрес до Вашинґтону. — Ю. Ясінчук, пр.; П. Тиняк, кас.; Г. Шевчук, рек. секр.; П. Лапчинський, фін. секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що **річні збори** відбудуться в неділю, 2. грудня, в гали церковній, 34 Біч ул., точно в год. 2. пополудні. Обовязком кожного члена і членкиці є прийти і вирівнати свій довг. Буде вибір нового уряду на 1946 рік. Будуть обговорені проекти на конвенцію і справа участи у стейтовім зїзді. Шановні члени, допоможіть секретареви зорганізувати ряди нових членів, щоб наш відділ не остав позаду на конвенції. Приходіть на час на річні збори. — За уряд: Д. Чернявський, предс.; М. Шиманський, кас.; М. Галькевич, секр.

РОСФОРД, О. — Отсим повідомляємо членів Бр. св. Михаїла, від. 235, що **річні збори** відбудуться в неділю, 2. грудня, в год. 2. пополудні, в У. Н. Домі, 139 Валнот ул. Просимо всіх членів явитись на збори, бо є багато справ до полагодження і буде вибір уряду на рік 1945. — За уряд: Д. Барна, предс.; Г. Шумський, секр.; М. Денько, кас.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться 2. грудня, в годині 12:30 пополудні, в Домі Відділ У. Н. С., 845 Н. Вестерн Еве. Происмо членів прийти на збори на час, бо буде звіт урядників і вибір уряду на 1946 рік. Член, що не явиться на збори, заплатить кару 1 дол. — З а уряд: Г. Бобик, предс.; М. Фединський, кас.; В. Пилипів, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — **Річні збори** Тов. ім. Богдана Хмельницького від Покр. Пресв. Тройці, від. 158, відбудуться в суботу, 1. грудня, в год. 8. ввечір, в У. Н. Домі, 216-218 Ґенд ул. Просимо членів прийти на збори, бо буде вибір уряду на 1946 рік і багато інших важних справ до полагодження. — М. Кіт, рек. секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 2. грудня, зараз по Сл. Божій, в сали парохіяльній. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде фінансовий звіт за цілий рік і вибір урядників на 1946 рік та інші важні справи. Довгуючі члени мають прийти і вирівнати свій довг. — Уряд Братства.

Місячний Звіт Гол. Секр. УНС.

(Продовження зо сторони 3-тої)

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 14. Отрок Мнори Е.
В. 99. Пітяк Юрій, Пітяк Йосиф, Пітяк Тереса.
В. 103. Чекальський Іван П.
В. 325. Турулов Олександра.
В. 427. Коріновський Володимир В. Е.
В. 432. Заразка Евген.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 63. Ричковський Олекса, Ричковський Іван.
В. 130. Палега Захарій А., Палега Микола.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 192. Варещак Микола.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1945 р. було в У.Н.Союзі дітей членів	11,564
В місяці жовтні 1945 р. принято нових	91
В місяці жовтні 1945 р. принято наново	2
В місяці жовтні 1945 р. принято з переступними листами	4
В місяці жовтні 1945 р. принято з інших кляс обезпечення	8
Разом	11,669
В місяці жовтні 1945 р. суспендовано	48
В місяці жовтні 1945 р. відійшли з переступними листами	8
В місяці жовтні 1945 р. відійшли до старшин членів У. Н. Союзу	42
В місяці жовтні 1945 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці жовтні 1945 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці жовтні 1945 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці жовтні 1945 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці жовтні 1945 померли	1
Разом	111
З кінцем місяця жовтня 1945 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,558

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	4,291
В клясі 2-гій на $400	1,275
В клясі 3-тій на $100	2,339
В клясі 4P на $ 250	50
В клясі 4P на $ 500	1,397
В клясі 4P на $1000	354
В клясі 5E на $ 250	201
В клясі 5E на $ 500	1,374
В клясі 5E на $1000	277
Разом	11,558
З кінцем місяця жовтня 1945 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	45,477

У В А Г А,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за жовтень 1945 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впрдоовж жовтня 1945 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 9. листопаду 1945 р. помер у 59. році життя

ФРАНКО ГАВРОН,

член відділу 370 У. Н. Союзу в Ню Гейвен, Конн.

Покійний роджений в Селі Семенів, пов. Теребовля, Західна Україна. Полишив у великім смутку двох синів: Павла і Володимира, і дві дочки: Станиславу і Марію, та дві внуки. Сини служили в Американській Армії.

Похорон відбувся 12. листопаду з гр.-кат. церкви св. Арх. Михаїла на цвинтар свц Лаврентія. — В. Й. П.!

М. Сампара, секр.

Дня 17. листопаду 1945 р. помер у 55. році життя

ВАСИЛЬ ДРИГИНИЧ,

довголітний член і урядник Тов. Запор. Січ, від. 155 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж.

Покійний був 3 рази делегатом і тепер був вибраний делегатом на наступну конвенцію У. Н. Союзу. Походив зо села Хащів, пов. Турка, Галичина. Полишив у смутку дружину Марію, синів Івана і Дмитра, дочку Зофію та сестру.

Похорон відбувся 20. листопаду при участи родини, приятелів і членів Тов. Січи, Гор. Клюбу і церковного Братства з дому жалоби до церкви св. Димитрія в Картерет на цвинтар Cloverleaf Memarial Cemetary. — В. Й. П.!

М. Чумер, секр.

Дня 20. листопаду 1945 року помер у 47. році життя

ІВАН НИЧКА,

член Укр. Запомогового Тов. Дністер, від. 361 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний походив з міста Бібрка, Західна Україна. Полишив у смутку жену Антонину, сина Івана, невістку та маленьку внучку, сестер Катерину і Агнишку.

Похорон відбувся в суботу, 24. листопаду, з похоронного заведення Петра Яреми, 129 Іст 7. вул., до церкви св. Юрія і на цвинтар. — В. Й. П.!

П. Кучма, секр.

ТАРЗАН, ч. 1287. Розпорядки господаря.

„Тому, що ці чужинці, це білі люди, я їх не повбиваю — вистогнав Цезар Стенар — „одначе вони мусять забратися негайно".

„Я чув, як оця дівчина заявила, що вона хоче остатися і заопікуватися паном Конрадом", пояснював Дорк.

„Як вони не заберуться звісця" — ревів господар, — „то пусти сторожу на них. Коли вони згинуть, я не буду гніватися".

Тимчасом Тарзан заніс раненого Конрада до кімнати в таємничому замку.